

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๖/๒๕๕๖

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลฎีกาส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๑ (จำสืบเอก สรวุฒิ ชาราช) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๔๗๑๗/๒๕๕๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ หรือไม่

ศาลฎีกาขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งคำโต้แย้งของจำสืบเอก สรวุฒิ ชาราช ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ. ๔๗๑๗/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของผู้ร้องปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญ หมวด ๓ ได้บัญญัติรับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยไว้ตั้งแต่มาตรา ๒๖ ถึง มาตรา ๖๕ โดยมาตรา ๓๑ บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย แต่ในวรรคสามของบทบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า การจับ คุมขัง ตรวจค้นตัวบุคคล หรือการกระทำใดอันกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การจำคุกบุคคลย่อมเป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในร่างกายของบุคคลอย่างหนึ่ง แต่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ วรรคสาม ก็ให้อำนาจรัฐในการออกกฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลได้ อันเป็นข้อยกเว้นจากหลักทั่วไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ในกรณีของผู้ร้อง กฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพในร่างกายของผู้ร้องก็คือ มาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๗ ในหมวด ๔ ว่าด้วยหน้าที่ของชนชาวไทยได้บัญญัติว่า “บุคคลมีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมาย” การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ทำให้ถูกลงโทษ ก็มีได้มีรัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองว่าโทษจะต้องเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดจะหนักเบาอย่างไรย่อมอยู่ในอำนาจหน้าที่และดุลพินิจของรัฐสภาที่จะเป็นผู้กำหนดโดยอาศัยหลักวิชา

ทางอาชญาวิทยาและทันตวิทยาเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความผิดและสถานะของบุคคล ส่วนปัญหาที่ว่าบทบัญญัติมาตรา ๑๐ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างหรือไม่ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ เป็นบทบัญญัติที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์การของรัฐว่า มีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ซึ่งหมายถึงบุคคลดังกล่าวมีสิทธิและเสรีภาพตามที่รัฐธรรมนูญในหมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยบัญญัติรับรองไว้ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เพียงแต่ในมาตรา ๖๔ นั้นเองได้ให้อำนาจอรัฐที่จะออกกฎหมายจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเหล่านั้นได้ หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจรรยาบรรณ เช่นกรณีเกี่ยวกับการเมืองก็มีกฎหมายห้ามทหารมิให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลหรือสภาจังหวัด เกี่ยวกับวินัยหรือจรรยาบรรณก็มีกฎหมายห้ามผู้พิพากษาประกอบอาชีพอื่นหรือเป็นกรรมการในบริษัท เป็นต้น คำว่า มีสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๖๔ มิได้หมายถึงโทษที่เกิดจากการฝ่าฝืนกฎหมายว่าจะต้องเสมอภาคและเท่าเทียมกันกับบุคคลทั่วไป การโต้แย้งของผู้ร้องจึงไม่อาจอ้างได้ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔ เพราะเป็นคนละเรื่องกัน

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๐ มิได้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๔

นายชุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ